

gelse, hvilket er den mest almindelige hjemmel i nutidig lovgivning.

3.2. Brydesholt-udvalgets overvejelser

Brydesholt-udvalget finder, at den nuværende ordning, hvorefter der er tre former for afbrydelse af forældelsesfristen i straffelovens § 94, stk. 5, 1.-3. pkt., er uhensigtsmæssig. Det er bl.a. udvalgets opfattelse, at det vil være uheldigt, hvis en administrativ sag skal indbringes for retten for at afbryde forældelsesfristen, herunder i sager, hvor det er muligt, men uvist, om sagen kan afgøres administrativt. Udvalget finder desuden, at den fortsatte tendens til, at efterforskningen sker uden rettens medvirken også taler for, at forældelsesafbrydelsen henlægges til politiet.

På den baggrund er det udvalgets opfattelse, at den generelle hovedregel i alle sager bør være, at den pågældende gøres bekendt med sigtelsen. Hensynet til den sigtede taler også for, at der almindeligvis ikke er mulighed for, at den pågældende først efter, at forældelsesfristen ville være udløbet, gøres bekendt med, at der verserer en straffesag.

Udvalget finder endvidere, at forældelsesfristen alternativt skal kunne afbrydes, når anklagemyndigheden anmoder om rettergangsskridt.

Udvalgets forslag betyder, at politiet og anklagemyndigheden får samme simple fremgangsmåde til at afbryde forældelsesfristen som andre offentlige myndigheder har i dag efter § 94, stk. 5. Hvis man ikke kan få kontakt med den pågældende, må man som i dag afbryde gennem anmodning om rettergangsskridt. Der vil endvidere ske afbrydelse, hvis der f.eks. opnås en retskendelse om telefonaflytning.

Udvalget finder desuden, at forsvarerbeskikkelse i modsætning til den gældende retstilstand kun skal være fristafbrydende, hvis det er anklagemyndigheden, der anmoder herom. Den sigtedes retsstilling skal således ikke forringes, alene fordi den pågældende anmoder om forsvarerbeskikkelse. Da beskikkelse af forsvarer forudsætter, at den pågældende er sigtet, vil forældelsen typisk være afbrudt forud for det tidspunkt, hvor den sigtede anmoder om forsvarerbeskikkelse. Udvalgets forslag om ændring i retstilstanden for så vidt angår den sigtedes begæring vil derfor kun have praktisk betydning i situationer, hvor der er tvivl om, hvorvidt den tidligere sigtelse har været præcis nok til at afbryde forældelsen.

Endelig anfører udvalget, at en forældelsesafbrydende sigtelse ligesom i dag bør være en egentlig sigtelse med alle de retsvirkninger, der er knyttet hertil. Det er efter udvalgets opfattelse ikke tilstrækkeligt, at der for at beskytte den pågældende gives en retstil-

ling, hvor visse af retsvirkningerne finder anvendelse, uden at der formelt rejses sigtelse. Dette kan f.eks. være tilfældet, hvis en person afhøres med en sigtets rettigheder.

Om Brydesholt-udvalgets overvejelser henvises nærmere til betænkning nr. 1438/2004, side 72 f.

3.3. Straffelovrådets overvejelser

Straffelovrådet tilslutter sig Brydesholt-udvalgets overvejelser om en ændring af reglerne om afbrydelse af forældelsesfristen. Rådet henviser bl.a. til, at anklagemyndigheden og politiet herved får samme simple fremgangsmåde til at afbryde forældelsesfristen, som andre offentlige myndigheder har i dag efter straffelovens § 94, stk. 5.

Straffelovrådet kan endvidere tiltræde, at afbrydelse af forældelsesfristen som følge af anmodning om forsvarerbeskikkelse alene bør gælde, hvor forsvarerbeskikkelse iværksættes på anklagemyndighedens initiativ.

På den baggrund har rådet foreslået, at der i stedet for § 94, stk. 5, 1.-3. pkt., indsættes en bestemmelse, hvorefter forældelsesfristen afbrydes, når den pågældende gøres bekendt med sigtelsen, eller når anklagemyndigheden anmoder om rettergangsskridt, hvorved den pågældende sigtes for overtrædelsen.

Om Straffelovrådets overvejelser henvises nærmere til betænkning nr. 1441/2004, side 56 f.

3.4. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet kan tilslutte sig Brydesholt-udvalgets og Straffelovrådets overvejelser samt rådets forslag om afbrydelse af forældelsesfristen. Der henvises til lovforslaget § 1, nr. 4, samt bemærkningerne hertil.

4. Retsvirkningerne af forældelsesfristens afbrydelse

4.1. Gældende ret

Når fristen for forældelse er afbrudt efter straffelovens § 94, stk. 5, løber ingen yderligere tidsfrister, som strafansvaret kan forældes efter. Strafansvaret forældes herefter som udgangspunkt ikke.

Efter § 94, stk. 6, løber forældelsesfristen dog videre, som om forfølgning ikke havde fundet sted, hvis forfølgningen standses enten ved en formel beslutning (tiltalefravalg eller påtaleopgivelse), der ikke omgøres af den overordnede anklagemyndighed inden for den almindelige omgørelsesfrist eller ved et faktisk ophør af politiets arbejde med sagen (»forfølgningen standses på ubestemt tid«). Skyldes standsningsen af forfølgningen, at sigtede har unddraget sig forfølgning-